

ת"פ 19704/11/18 - מדינת ישראל נגד נחמן משה גולדרינג

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 19704-11-18 מדינת ישראל נ' גולדרינג

בפני
בעניין: כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נחמן משה גולדרינג

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד שרית דרור

ב"כ הנאשם: עו"ד אלון אייזנברג

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן הכולל שני אישומים, בעבירות תקיפה והפרת הוראה חוקית.

ביום 18.9.18, ערב יום הכיפורים, בשעה 19:00 לערך הגיע הנאשם לבית כנסת של חסידי ברסלב בשכונת מאה שערים. בבית הכנסת פרצה מהומה על רקע מחאת מתפללי בית הכנסת על הגעתו של הרב ברלנד למקום וסירובם לאפשר לו להתפלל שם. המתלונן היה בין המתפללים המוחים. על רקע זה, הנאשם, שהוא מחסידי הרב ברלנד, עלה על ספסלי המתפללים והלך לכיוון המתלונן ובהגיעו אליו, הכה אותו במכת אגרוף בראשו. בהמשך הכה הנאשם בידי שני מתפללים נוספים - מכה אחת לכל מתפלל. בשל כך הורשע הנאשם בעבירת תקיפה שיוחסה לו באישום הראשון.

בעקבות המתואר לעיל הנאשם נעצר ביום 26.10.18 ובאותו היום שוחרר על ידי בית המשפט בתנאים שכללו מעצר בית מלא בביתו שברמת בית שמש בפיקוח הוריו והרחקה מבית הכנסת עד ליום 2.11.18. ביום 2.11.18 התקיים דיון נוסף בעניינו של הנאשם בבית המשפט ותוקפם של תנאי השחרור הוארך עד ליום 5.11.18 בשעה 8:00. ביום 5.11.18 בשעה 5:21 הגיע הנאשם לנמל התעופה בן גוריון וביקש לטוס לארה"ב כשבאמתחתו כרטיס טיסה לכיוון אחד ונעצר בביקורת הגבולות. בשל כך הורשע הנאשם בעבירת הפרת הוראה חוקית שיוחסה לו באישום השני.

2. הצדדים הציגו הסדר דיוני במסגרתו כתב האישום תוקן והוסכם כי הנאשם יודה במיוחס לו ויורשע. לא נערך הסדר לעניין העונש.

3. תסקיר שירות מבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 10.6.19 מלמד כי הנאשם הוא הבכור במשפחה המונה עשרה אחים, בן 21 רווק, בוגר 12 שנות לימוד במסגרת חרדית. הנאשם קיבל פטור מהצבא עקב היותו תלמיד ישיבה, אך עזב את הלימודים בשל רצונו לעבוד, וטרם מעצרו עבד במאפיית מצות בחודשי החורף, בעבודות מזדמנות בחודשי הקיץ התגורר בבית הוריו. לנאשם אין הרשעות קודמות. ההיכרות של הנאשם עם שירות המבחן החלה בחודש נובמבר 2018 במסגרת הליך המעצר, שאז התרשם שירות המבחן מרמת סיכון גבוהה שנשקפה ממנו ומכך שמתקשה להיענות לגורמי סמכות ולחוק. בחודש פברואר 2019 שולב הנאשם בטיפול במסגרת שירות המבחן, הגיע בקביעות למפגשים והחל לגלות תובנה ראשונית לנסיבות שהביאו אותו לביצוע העבירות. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מסתגל למציאות אך מגלה פסיביות מסוימת ביחס לחייו. הוא מקבל אחריות למעשיו אך נוטה לצמצם מחומרתם. הנאשם הסביר את הצטרפותו לקהילת תומכי הרב ברלנד על רקע התחברותו לאופן שירת התפילות ולא בשל מניעים אידיאולוגיים. לדבריו, במהלך האירוע הגיב באלימות כי נדחף קדימה, וביחס להפרת תנאי השחרור הסביר כי לא סבר שהוא נתון תחת הגבלות ורצה לטוס לעבודה באפיית מצות. הנאשם הבין באופן ראשוני את הפסול במעשיו והביע חרטה על התנהגותו האלימה. שירות המבחן התרשם כי לנאשם אישיות לא בשלה בעלת קווים ילדותיים ואימפולסיביים והעריך כי ביצוע עבירת האלימות נעשה מתוך צורך בסיסי בתחושת שייכות. על רקע זה שירות המבחן התלבט ביחס להמלצתו, ואולם לנוכח שיתוף הפעולה של הנאשם עם ההליך טיפולי והחשש מתיגו ומיצירת חיכוך שלו עם גורמים עברייניים, המליץ לבחור באפיק שיקומי, להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה ולגזור עליו 250 שעות שירות לתועלת הציבור לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

4. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לכל אחת מהעבירות. ביחס לעבירת התקיפה ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם שבין שישה לשנים- עשר חודשי מאסר בפועל, וביחס להפרת ההוראה החוקית ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם שבין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין שמונה- עשר חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה הדגישה את החומרה הנובעת מהמניע האידיאולוגי שעמד בבסיס עבירת התקיפה, את הפגיעה בחופש הדת והפולחן לצד הפגיעה בשלמות הגוף שנגרמו כתוצאה ממעשיו של הנאשם ואת התעוזה הרבה שבה הפר את תנאי השחרור. המאשימה טענה שהנאשם מצוי אך בראשית הדרך הטיפולית שסופה אינו ידוע ועל כן ביקשה לגזור עליו עונש מאסר בפועל המצוי בחלקם התחתון של מתחמי העונש ההולם, לצד פיצוי למתלוננים, קנס משמעותי ומאסר על תנאי.

5. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ אפיק שיקומי, תוך שהדגיש את גילו הצעיר של הנאשם, עברו הנקי, הודאתו וקבלת האחריות על מעשיו, הירתמותו להליך טיפולי מטעם שירות המבחן, אשר הגם שנמצא בעיצומו, מפחית מאד את הסיכון להישנות העבירות. עוד צוין פרק הזמן הארוך שבו היה הנאשם נתון בתנאים מגבילים ורצונו לשוב ולקיים מסגרת חיים נורמטיבית ומתפקדת, לעבוד ולהתפרנס. ב"כ הנאשם הוסיף כי מדובר באירוע לא מתוכנן שגלש לאלימות עקב תגובה מיותרת של הנאשם על רקע מחאת מתפללי בית הכנסת.

הרב הרוש המפקח על הנאשם במעצר הבית העיד עדות אופי ותיאר כי מאז שחרורו ושילובו של הנאשם בטיפול הוא השתנה ועלה על דרך הישר.

6. הנאשם בדברו האחרון אמר שלוקח אחריות מלאה על מעשיו ומתחרט על התנהגותו הילדותית וחסרת ההתחשבות. הנאשם תיאר כי הטיפול שעובר בשירות המבחן לימד אותו לראשונה לראות את האחר ואת השפעת

מעשיו עליו. הנאשם ביקש כי תינתן לו הזדמנות להמשיך להשתקם.

מתחם העונש ההולם

7. הגם שהעבירות שביצע הנאשם שונות זו מזו מבחינת הערכים המוגנים וקיים פער זמנים בין מספר שבועות ביניהן, הפרת ההוראה החוקית קשורה בקשר ישיר לעבירת האלימות, שכן הנאשם היה נתון בתנאים מגבילים אותם הפר עקב ביצוע עבירות האלימות ובמסגרת חקירת עבירה זו. לפיכך אתייחס אל שתי העבירות כאל אירוע אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם.

8. עבירת התקיפה נועדה להגן על שלמות גופו של אדם ועל תחושת הביטחון האישי.

9. הגם שעבירת התקיפה שביצע הנאשם לא תוכננה מראש, והייתה תולדה של הויכוח שהתנהל בין מתפללי בית הכנסת לחסידיו של הרב בלרנד ובהם הנאשם, תוך כדי ביצועה הכה הנאשם שלושה מתפללים, אחד מהם במכת אגרוף בראשו.

10. הנאשם נהג באלימות שאינה מינורית תוך ניסיון לכפות בצורה כוחנית את נוכחותו במקום שבו הובהר לו ולעמיתיו כי אינם רצויים. מעשי אלימות מן הסוג שביצע הנאשם עלולים לגרום לחבלות, ואולם, למרבה המזל במקרה דנן לא נגרם למי מן המתלוננים נזק גופני כתוצאה ממעשי האלימות שביצע הנאשם.

11. מעשי האלימות שביצע הנאשם בוצעו בתוך בית כנסת בערב יום הכיפורים, מועד שבו בני האדם מצויים לערוך חשבון נפש ולבקש את רחמי שמים. אמונתו הדתית של הנאשם לא מנעה ממנו לבזות את בית הכנסת והמתפללים בו, הוא עלה עם רגליו על הכסאות והכה חברים בקהילת בית הכנסת. העובדה שגם המועד הקדוש לעם היהודי בו חל האירוע לא מנעה מהנאשם מלנהוג בצורה בריונית ותוקפנית, היא בעלת חומרה מיוחדת. מעבר לפגיעה בשלמות הגוף של קורבנות העבירה, היה בה גם כדי לפגוע ברגשותיהם הדתיים של המתפללים.

12. עבירת הפרת ההוראה החוקית נועדה להגן על שלטון החוק ועל מעמדם המחייב של צווים שיפוטניים.

13. הנאשם הפר את תנאי השחרור הפרה בוטה, שכללה ניסיון שלו לצאת מהארץ כשבידו כרטיס טיסה לכיוון אחד. להפרה לא נלוו עבירות נוספות, ואולם, מעשה מסוג זה דרש תכנון מוקדם, וקשה להתייחס אליו כאל מעשה שנעשה בהיסח הדעת או מתוך חוסר תשומת לב, כפי שביקשה ההגנה לקבוע.

14. עיון בפסיקה מלמד כי בגין עבירת תקיפה בלבד בנסיבות דומות נגזרו עונשים מגוונים, החל ממאסר מותנה קנס ופיצוי וכלה במספר חודשי מאסר בפועל. ראו סקירה נרחבת של הפסיקה הנוהגת בת"פ (ק"ש) 2595-08-14 **מדינת ישראל נ' אדוט** (פורסם בנבו 29.11.17). מובן כי הרשעתו של הנאשם גם בעבירת הפרת ההוראה החוקית יש לה השפעה ממשית בקביעת מתחם העונש ההולם.

15. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם נע מחודשי מאסר ספורים שיכול וירוצו בעבודות שירות ומגיע עד לשנים-עשר חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, פיצוי לקורבנות העבירה, ובמקרים המתאימים גם קנס.

16. הממונה על עבודות השירות הודיע ביום 22.8.19 כי אין מניעה להעסיק את הנאשם בעבודות שירות, ואולם לא ניתנה חוות דעת סופית בשל כך שהנאשם הביע רצונו להעתיק את מקום מגוריו. בסופו של יום התברר כי הנאשם לא העתיק את מקום מגוריו, ואולם כשירותו של הנאשם לרצות עבודות שירות עומדת בעינה.

העונש המתאים לנאשם

17. שקלתי לזכות הנאשם את גילו הצעיר והעדרו של עבר פלילי. עוד שקלתי את הודאתו במיוחס לו בכתב האישום שלצידה גם חיסכון בזמן שיפוטי וגם היבטים של קבלת אחריות על המעשים.

18. עם זאת מתוך תסקיר המבחן עולה כי הנאשם מביע תובנה ראשונית בלבד לפסול שבמעשיו ונוטה לצמצם מחומרתם. אשר להפרת ההוראה החוקית, עמדתו של הנאשם היא כי כלל לא הבין שהוא נתון בתנאים מגבילים, וקשה לראות בכך קבלת אחריות מלאה על המעשה.

19. הנאשם שולב לפני חודשים ספורים בלבד בהליך טיפולי בשירות המבחן. הגם ששירות המבחן התרשם כי הנאשם משתף פעולה בטיפול, קשה לומר בשלב זה האם קיים סיכוי של ממש כי הטיפול יעלה יפה, זאת הן לנוכח פרק הזמן הקצר בלבד שחלף מתחילת הטיפול, הן על רקע נקודת המוצא שבה התרשם שירות המבחן מקיומה של רמת סיכון גבוהה להתנהגות עוברת חוק, ומקיומם של קווים אימפלוסיביים באישיותו של הנאשם וקושי לקבל את מרותם של גורמי סמכות ושל החוק.

שירות המבחן התרשם כי בניהול חייו של הנאשם לוקה הוא בפסיביות. דברים אלו באים לידי ביטוי גם במעשי העבירות וגם בתחומים אחרים, ובהם, העובדה כי לא התגייס לצה"ל הגם שהפסיק את לימודיו בישיבה. התנהלות זו עלולה לקבל ביטוי גם בהיבטים נוספים של חייו של הנאשם ולחבל בשיקומו.

20. לנוכח האמור, הגם שהשתלבותו של הנאשם בטיפול מצדיקה הקלה בעונשו, אין די בה כדי

להצדיק חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.

21. בית המשפט העליון חזר פעם אחר פעם על הצורך להוקיע ולגנות כל מעשה אלימות ונטילת החוק לידיים, והדגיש את קיומו של אינטרס ציבורי בהרתעת היחיד והרבים מפני שימוש באלימות לפתרון סכסוכים. ראו ע"פ 4225/16 **מדינת ישראל נ' קאדח** (פורסם בנבו 13.10.16) והפסיקה הנזכרת שם.

שיקולים אלה ראוי לשקול גם במקרה דנן, שבו האלימות פרצה על רקע מחלוקת אידיאולוגית שמוסיפה להתקיים עד

היום בין חסידי הרב בלרנד לבין מתנגדיו, ועל רקע העובדה כי הנאשם עודנו משתייך לקהילה המונהגות על ידי הרב ברלנד וכי מעשיו הונעו, כך על פי התרשמות שירות המבחן, מתוך צורך בתחושת שייכות לקבוצה.

22. לבסוף שקלתי לקולא את העובדה כי הנאשם שהה בתנאים מגבילים שכללו מעצר בית במשך חודשים ארוכים מאז שוחרר במסגרת מעצר הימים.

23. לנוכח האמור לעיל יש לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חמישה חודשי מאסר בעבודות שירות.

ב. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

ג. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון או עבירה של הפרת הוראה חוקית.

ד. פיצוי למתלונן עד תביעה 2 בכתב האישום, בסך 1,000 ש"ח. הפיצוי ישולם בשני תשלומים חודשיים שווים, הראשון עד ליום 2.10.19 והשני עד ליום 1.11.19.

ה. קנס בסך 1,000 ₪ או עשרה ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשני תשלומים חודשיים שווים, הראשון עד ליום 1.12.19 והשני עד ליום 1.1.20.

ו. צו מבחן למשך שנה מהיום. הסברתי לנאשם את חובתו לשתף פעולה במילוי הצו ואת האפשרויות העומדות בפני בית המשפט אם לא יעשה כן.

24. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן לממונה על עבודות השירות.

25. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"א אלול תשע"ט, 11 ספטמבר 2019, בנוכחות הצדדים.

